

STC
22030

CONFESSIO

FIDEI

ECCLESIAE

SCOTICANÆ.

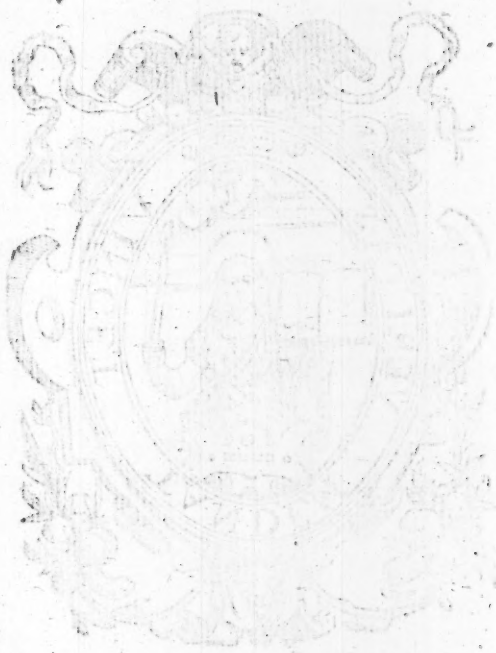
Anno Domini nostri, 1638.

CONFESSIO

FIDELIS

COLLEGIUM

SCOTLANDIAE

Anno Domini 1838

CONFESSIO FIDEI ECCLÆ-

sia Scoticanæ, Regis chirographo ejusque Familie primū approbatæ, Anno Domini, 1580. Postmodum ab omnium ordinum regni civibus, anno 1581. ex senatusconsulto, & Synodi nationalis statutis. Cui denuo subscripserunt omnium conditionum Cives, anno 1590. ex novo senatusconsulto, postulante id Synodo nationali: addito insuper communi fœdere, de vera religione & Majestate Regia tuenda. Quam denique, anno hoc 1638. Nos Proceres, Barones, reliquique Nobiles, urbium Municipēs, verbi Dei Præcones, alique regni Cives, chirographis consignavimus, una cum firmo animi nostri proposito, pacto promissoque (propter rationum quæ suo loco memorabuntur momenta) purioris religionis & Majestatis Regiæ propugnandæ, ad ejusdem Confessionis, & sanctionum regni præscriptum, quarum formula sequuntur.

NOS Universi, & singuli subscribentes profitemur, postquam de Religionis controversiis diu multumq; apud nos deliberatum esset, cunctis ad lydium veritatis Divinæ lapidem accuratius examinatis, in veritatis certa persuasione per Dei verbum, & Spiritum sanctum animos nostros acquiescere: Ideoque corde credimus, ore confitemur, consignatis chirographis testamur, & constanter asserimus, Deo teste invocato, & universo genere humano in conscientiam appellato, hanc unicam esse fidem, & religionem

Confessio Fidei

gionem Christianam Deo acceptam, hominique salutarem, quæ nunc ex immensa Dei misericordia, per Evangelii prædicationem mundo patefacta, à multis Ecclesiis, gentibusque clarissimis, præsertim ab Ecclesia *Scoticana*, Rege nostro serenissimo, tribusque regni hujus ordinibus, ut æterna Dei veritas, & unicum Salutis nostræ fundamentum, recepta, credita, & propugnata est, explicata etiam uberius in *Fidei Confessione*, plurimis Comitiorum publicorum actis confirmata, Regisque serenissimi, & univerforum hujus regni civium publica multorum jam annorum professione approbata: Cui Nos confessioni, cultusque Divini formulæ, ut veritati Divinæ, certissima sacrarum literarum autoritate subnixæ, libentissimis animis in singulis assentimur: omniaque adeo contraria de religione dogmata aversamur: præsertim verò Papiſmum universum, & singula ejus capita, quemadmodum hodie Dei verbo confutata, & ab Ecclesia *Scoticana*, damnata sunt. Nominatim detestamur Antichristi illius Romani in sacras Scripturas, in Ecclesias, in Magistratum politicum, in hominum conscientias, sacrilegè vendicatam auctoritatem, nefarias omnes de rebus adiaphoris leges, libertati Christianæ derogantes; impium de sacrarum literarum, de legis, de officii Christi, de beati Evangelii imperfectione dogma, perversam de peccato originis, de naturæ nostræ impotentia, & in legem Divinam contumacia, de justificatione per solam fidem, de imperfecta nostra sanctitate, & obedientia legi præstanda, de natura, numero, & usu sacramentorum doctrinam; quinque adulterina sacramenta, omnesque ritus, ceremonias, falsasque traditiones genuinorum sacramentorum administrationi citra auctoritatem verbi Divini accumulatas, crudelem de infantibus sententiam ante baptismum morte præreptis; districtam & absolutam baptismi necessitatem; blasphemam de transubstantiatione & corporali præsentia Christi in cœnæ Dominicæ elementis, cujus etiam impij fiant participes, atque

crati

Ecclesiæ Scoticanæ.

orali ejusdem manducatione doctrinam; juramentorum, perjuriorumque gratiam faciendi arrogatam potestatem; matrimonii in gradibus verbo Dei interdictis permissionem; crudelitatem erga innocentes matrimonii nexu solutos, diabolicam missam; sacrilegum sacerdotium; abominandum pro vivorum mortuorumque peccatis sacrificium, hominum indigestationem seu canonizationem; angelorum mortuorumque invocationem, crucis, imaginum, reliquiarumque venerationem, in creaturarum honorem dicata fana, dies sacratos, vota nuncupata, purgatorium, pro defunctis deprecationem; ignotæ linguæ in precibus sacrisque usum, sacrilegas supplicationum pompas; blasphemam litaniam, mediatorum turbam, ordinum ecclesiasticorum multiplicem varietatem; auricularem confessionem; incertam & desperationis plenam poenitentiam; generalem & ancipitem fidem; peccatorum per satisfactiones humanas expiationem; justificationem ex operibus; Opus operatum; operum supererogationem; merita, indulgentias, peregrinationes & stationes; aquam lustralem; campanarum baptismationem, exorcismos, bonas Dei creaturas cruce obsignandi, lustrandi, ungendi, conjurandi, & consecrandi superstitionem; politicam ipsius monarchiam, impiamque hierarchiam, tria vota solennia, variasque rasuræ sectas; impia & sanguinaria concilii *Tridentini* decreta, omnesque atrocissimæ illius in Christi Ecclesiam conjurationis populares & fautores. Denique inanes omnes averfamur allegorias, omnesque ritus & signa, traditiones omnes, præter aut contra autoritatem verbi Dei Ecclesiæ obtrusas, & doctrinæ hujus Ecclesiæ verè reformatæ repugnantēs: Cui nos Ecclesiæ reformatæ, in doctrinæ capitibus, fide, religione, disciplina, & usu sacramentorum, ut viva illius sub Christo capite membra, libentes nos aggregamus: Sanctè promittentes, magnumque & tremendum Domini Dei nostri nomen jurantes, Nos in Ecclesiæ hujus doctrina & disciplina constanter perseveraturos, & pro cujusque vocatione ac viribus, ad extremum spiritum defensuros,

sub

Confessio Fidei

sub poena omnium in lege maledictionum, æternique cum animæ tum corporis exitii periculo, in tremendo illo Dei iudicio.

Quumque sciamus non paucos à Sathana, & Antichristo *Romano* subornatos, promissionibus, subscriptionibus, & juramentis se obstringere, & in usu Sacramentorum cum Ecclesia orthodoxa ad tempus subdole contra conscientiam communicare, versutè constituentes; obtento interim religionis velo, in Ecclesia verum Dei cultum adulterare clanculum, & per cuniculos labefactare, tandem per occasionem apertis inimicis oppugnare; vana spe propositâ veniæ dandæ à Pontifice Romano; cuius rei potestatem contra veritatem Divinam sibi arrogat, ipsi perniciosam, ejusque affectis multò magis exitiosam: Nos igitur, ut simulationis erga Deum, ejusque Ecclesiam, & insinceri animi suspicionem omnem amoliamur, cordium omnium inspectorem testamur, huic nostræ confessioni, promissioni, juramento & subscriptioni animos nostros usquequaque respondere; nulloque rerum terrestrium momento, sed indubiâ & certâ notitiâ ex amore veritatis Divinæ per Spiritum sanctum in cordibus nostris inscriptæ ad eam nos inductos esse: Ita Deum propitium habeamus, eo die quo cordium omnium arcana palam fient.

Cum verò nobis constet per eximiam Dei gratiam huic regno præfectum esse Regem nostrum serenissimum, ad Ecclesiam in eo conservandam, & justitiam nobis administrandam, cujus incolumitate & bono exemplo secundum Deum religionis & ecclesiæ tranquillitas ac securitas nitatur, sanctè ex animo, eodem adacti sacramento, eademque poena proposita pollicemur, & consignatis chirographis promittimus, sacratissimi Regis nostri incolumitatem & autoritatem in beato Christi Euangelio defendendo, in libertate patriæ asserenda, in justitia administranda, in improbis puniendis, adversus hostes quoscumque internos sive externos, quovis etiam bonorum

Ecclesiæ Scoticanæ.

norum & vitæ discrimine Nos constanter oppugnatos. Ita Deum nostrum optimum, maximum, potentem & propitium conservatorem habeamus in mortis articulo, & adventu Domini nostri Iesu Christi, Cui cum Patre, & Spiritu sancto, sit omnis honos & gloria in æternum, Amen.

Uinetiam complura publicorum regni nostri Comitiorum, seu Parliamenti (ut vocant) statuta in universum omnes leges, senatusconsulta, constitutiones canonicas, civiles, ac municipales, cuncta denique placita, instituta, & poenarum irrogationes, quibus veræ religioni, ejusque professoribus, aut veræ ecclesiæ, ejusdem disciplinæ, jurisdictioni & libertati præjudicium fiat, aut quæ idololatriæ & superstitioni, aut ecclesiæ Romanæ patrocinentur, antiquant, abrogant, & irrita esse jubent, (ut *Lex 3. & lex 31. Parliamenti 1. l. 23. p. 11. l. 114. p. 12. Jacobi 6.*) omnemque papismum, & superstitionem funditus extirpari jubent, ex sententia statutorum conventus ordinum memoratâ *lege 5. p. 20. Jacobi 6.* Atque adeo in papanos omnes & sacrificulos, tanquam veræ religionis, in ecclesiis hujus regni legibus constitutæ, hostes, multis poenis, qua civilibus, qua ecclesiasticis animadverti jubent, *l. 24. p. 11. Jacobi 6.* Imo tanquam omnis regiminis Christiani hostes publicos, *l. 18. p. 16. Jacobi 6.* & ut perduelles, & serenissimi Regis nostri autoritatis impugnatores, *l. 47. p. 3. ut idololatrias, l. 10. p. 7. Jacobi 6.* Præterea & ipsa fidei Confessio, & complures præterea leges, nominatim pontificis Romani autoritatem & jurisdictionem damnant, & ex hoc regno prorsus eliminant: ejusque propugnatores poenis coerceri jubent, *l. 2. p. 1. l. 51. p. 3. l. 106. p. 7. l. 114. p. 12. Jacobi 6.* Hæreticam Papæ doctrinam, omnesque in doctrina errores, verè Christianæ fidei publicè

Confessio Fidei

publicè apud nos receptæ, & legibus constitutæ, vel minimo in apice repugnantes damnant, simulque in ejus generis librorum, schediasmatum, elucubrationum, epistolarum scriptorumque quorumlibet autores & disseminatores animadverti jubent, *l. 46. p. 3. l. 106. p. 7. l. 24. p. 11. Jacobi 6.* Baptizationem omnem secundum ecclesiæ Papanæ ritus, & Missæ idololatriam damnant, omnesque missificos, Missæque ultro neos auditores, & quicumque sacrificulos, Jesuitas, negotiatores Romanenses, clam foveant; auxilio juvant, rectove excipiunt; nullâ exceptione factâ, poenis multari jubent, *L. 5. p. 1. l. 120. p. 12. l. 164. p. 13. l. 193. p. 14. l. 1. p. 19. l. 5. p. 20. Jacobi 6.* Omnes item libros, omniaque scripta damnant errores in doctrina contra veritatem religionis publicè receptæ, aut superstitiones, ritus, ceremoniasve pontificias complectentia, quibus mirificè populus effascinator, gravesque poenas in eorundem importatores irrogant, *l. 25. p. 11. l. 44. 6.* Superiorum quoque temporum idololatriæ monumenta & vestigia damnant, ut cruces invisendi, sanctorumque ferias celebrandi pravam consuetudinem, huiusque generis ritus papanos superstitionem redolentes, quibus honori Divino derogatur, vera religio contemptui habetur, & graves in plebe foveantur errores. In harum superstitionum crimen si quis iterato relabatur, eadem illi poena statuitur quæ idololatriæ, *Leg. 104. Parl. 7. Jacobi 6.*

Permultis etiam conventus publici statutis religionis verè Christianæ conservationi, ejusque in doctrina & sacramentis puritati consulitur, ecclesiæ quoque prospicitur libertati in synodis nationalibus & provincialibus, presbyteriis, consistoriis parochianis, totâque politiâ, disciplinâ & iurisdictione, uti hæc religionis puritas, ac ecclesiæ libertas usu recepta fuit, exercitio confirmata, verbo prædicata, & professione declarata, ad præscriptum reformatæ religionis in regno

Scotiæ,

Ecclesiæ Scoticanæ.

Scotiæ, ut constat *lege* 99. p. 7. l. 23. p. 11. l. 114. p. 12. l. 166. p. 13. *Iacobi* 6. quæ etiam confirmantur *lege* 4. serenissimi Regis nostri *Caroli*. Ita ut *Lex* 6. p. 1. & l. 68. p. 6. *Iacobi* 6. in anno 1579. veram & sanctam Iesu Christi in hoc regno Ecclesiam definiant esse beati Euangelii Ministros, à Deo tum excitatos, aut postea etiam excitandos, cum iis qui tum vivebant, in doctrina & Sacramentorum administratione consentientes, unà cum populo Christum, uti tum per Euangelium offerebatur, profitente, & in usu Sacramentorum secundum ritus in ecclesia reformata huius regni tum receptos, & doctrinam in *Confessione Fidei* comprehensam, communicante: Omnesque adeo à societate huius ecclesiæ, & veræ religionis publicè receptæ excludant, quicumque vel contradicunt Euangelii doctrinæ publicè approbatæ, explicatæque *Fidei Confessione*, in conventu publico Anni 1560. omnium ordinum professione confirmatâ, & in acta primi *parliamenti Iacobi* 6. relatâ, quamque sexti huius parliamenti autoritas ratam esse iubet; vel usum Sacramentorum, quibus tum ritibus celebrabantur, respuunt, quamdiu in ea secessione persistunt. Quin & ea, quæ sequitur *lex* 69. p. 6. *Iacobi* 6. nullam aliam ecclesiæ aut religionis faciem agnoscendam esse pronunciat, quam quæ illo tempore per Dei bonitatem, in hoc regno constituta fuerat, quæ propterea *veræ, divinæ, Christianæ, & absolutæ* religionis elogius constanter insignitur, ad cuius professionem omnes huius regni cives, permultis comitiorum publicorum legibus obstringuntur, omnesque eius articulos, ipsamque adeo fidei confessionem chirographis approbare, erroresque omnes & doctrinas iisdem articulis repugnantes ejerare tenentur *lege* 49. p. 1. ll. 45, 46, & 47. p. 3. l. 71. p. 6. l. 106. p. 7. l. 24. p. 11. l. 123. p. 12. ll. 194. & 197. p. 14. *Iacobi* 6. Omnibusque provinciarum Præfectis, aliisque Magistratibus imperatur, ut cunctos secus facientes investigent, compræ-

B

hendant,

Confessio Fidei

hendant, & afficiant, *lege* 5. p. 1. l. 104. p. 7. l. 25. p. 11. *Iacobi* 6. Nullâ habitâ ratione privilegii à Rege in contrarium impetrati: cuiusmodi privilegiis, quâ exercendis in papanos & sincerioris religionis adversarios legum sanctionibus ulla ex parte præiudicant, fides omnis & robur abrogatur, *lege* 106. p. 7. *Iacobi* 6. è contra *lex*. 47. p. 3. *Iacobi* 6. purioris religionis Divinæ, & sacre autoritatis regie causam ætissimis vinctis ita complicatam esse pronunciat, ut utriusque semper damna sint communia, adeoque neminem fidem & religionem instauratam non confidentem, & publice profitentem fidelem civem, & autoritari Regiæ obsequentem esse, sed perduellionis supplicio teneri: Omnes etiam in apostasiam prolapsos ad *Fidei Confessionem* revertentes, perseverantiam deinceps in eadem fide, autoritatis Regiæ propugnationem, verosque Euangelii Ministros & professores adversus inimicos quoscunque & oppugnatores tuendi, & pro cuiusque viribus adiuvandi studium promittere iubet: Nominatim adversus omnes cuiuscunque demum nationis, conditionis, & ordinis, *Tridentina* coniurationis socios, omnesque qui sanguinaria illius concilii decreta adversus Euangelii professores exequi conabuntur, aut ad ea exequenda auxilium conferent. Quæ sanè lex totidem omnino verbis reponitur in capitibus *Pacificationis Perthenfis*, 23. Februarii 1572. (quam quidem *Pacificatonem* Comitia ultimi Aprilis 1573. approbarunt, Comitia anni 1587. ratam esse iusserunt, quamque etiam *lex* 123. p. 12. *Iacobi* 6. commemorat) addita clausula quæ cives cunctos teneri affert, omni perduellioni, & hostili, adversus puriorem religionem eiusque professores, aut regiam autoritatem, molitioni resistere.

PAriter etiam Cives omnes serenissimi Regis incolumitatem & autoritatem defendere tenentur, uti & autoritatem supremi ordinum conventus, sine qua neque ulla lex potest

Ecclesiæ Scoticanæ.

potest constitui, neque legitimi iudicii forum, *leg. 130, 131. p. 8. Iacobi 6.* Tenentur & civium tueri libertatem, qui non alio jure vitam instituire, non alio gubernari debent, quam sanctionibus Regiis, seu publicis regni legibus, *l. 48. p. 3. Iacobi 1. l. 79. p. 6. Iacobi 4.* quæ sanctio repetitur *lege 131. p. 8. Iacobi 6.* Quod si publicæ regni leges & libertates innoventur, si quid iis derogetur, Delegatio data de uniendis *Scotia Angliæque* regnis (quæ unica fuit sanctio parliamenti *17. Iacobi 6.* tantam rerum perturbaticnem orituram pronunciat, ut omnis liberæ monarchiæ ratio in hoc regno penitus tollatur. Quippe quòd fundamentalibus hujus regni legibus, antiquis privilegiis, muneribus publicis & immunitatibus, non majestas tantum & autoritas stirpis Regiæ per tot secula conservata fuerit, sed & populo quoque prædiorum, possessionum, munerum, libertatis, dignitatis, omniumque fortunarum jura facta tecta permanferint. Ut ergo sincera religioni, legibus & libertati hujus regni sua constet integritas, *lege 8. p. 1. repetita lege 99. p. 7. approbata l. 23. p. 11. & l. 114. p. 12. Iacobi 6. & l. 4. Regis Caroli,* statutum est, ut Reges omnes imperium ineuntes in diadematis & imperii susceptione, sancto interposito juramento religiosè promittant, Deo æterno teste invocato, se per omnem vitam Deo ex verbi sui præscripto pro viribus inservituros, nec non ad ejusdem verbi normam sinceram religionem Christianam, verbi Divini prædicationem, genuinam Sacramentorum administrationem, uti tum in usu, Confessioni Fidei ab Ecclesiâ Scoticanâ receptæ consentaneam, conservaturos: omnesque doctrinæ errores huic fidei repugnantes abolituros; populumque suæ fidei commissum ex Dei voluntate per verbum præfactâ, & receptis in hac republ. legibus, & institutis verbo Dei non repugnantibus gubernaturos; omniq. studio curaturos, ut Ecclesiâ Dei & populus Christianus sincera & firma pace deinceps fruatur, omnesque hæretici & pu-

Confessio Fidei

rioris religionis hostes pravitatis istius nomine ab Ecclesia verâ damnati è ditionibus suis eliminentur. Quod à serenissimo nostro Rege *Carolo*, regni huius diadema suscipiente præstitum fuit *Edinburgi*, anno 1633. uti ex coronationis formulâ constat.

Quod ergo Deus Opt. Max. præcepit, quod superioribus sæculis pii factitarunt, quod exemplo laudatissimo nobis præmonstrarunt Maiores nostri sinceræ religionis studiosi, multique etiamnum superstites senatusconsulti insuper autoritate nixi, omnibus regni huius Civibus mandantis, ut communibus syngraphi tabulis consignatis, universi cuiuscunque demum ordinis, aut conditionis, mutuuum fœdus pacifcantur: Quod duabus de causis initum fuit: altera erat asserendæ veræ religionis ergo, uti à corruptelis omnibus tum vindicata, atque explicata in *Fidei Confessione*, de qua supra, aliaque insuper prolixiori *Confessione*, quam compluribus sanctionibus, tum ecclesiæ conventus nationales, tum ordinum regni comicia confirmarunt, quam catechismi publici enarrant, quam à multis annis Deo coelitus benedicente Pastores promulgarunt, regnique Cives universi, ut indubiam Dei veritatem una verbi Divini autoritate suffultam suo testimonio confirmarunt. Causa altera fuit, ut serenissimi Regis incolumitas, & autoritas illæsa conservaretur: Cum ea sit purioris cultus Divini & maiestatis Regiæ arctissima conjunctio, ut unâ consistent & corruant; communesque sint utriusque hostes & amici: Denique quod nobis conscientia dicat, & ore confitemur, nos, & posteros omnes ad nationale hoc iusiurandum & fœdus inviolabile conservandum obstringi: Nos subscribentes regni *Scotia Proceres, Barones, reliquique Nobiles, urbium Municipis, verbi Dei Pracones, alique regni Cives*, agnoscen-
tes quantopere cum alias saepenumero, tum præsertim hac tempestate periclitetur religionis puritas, Regiæ Maiestatis dignitas

Ecclesiæ Scoticanæ.

dignitas, & publica hujus regni tranquillitas, ex multis varisque innovationibus & malis, de quibus cum in genere, tum nominatim, per libellos supplices & protestationes nuper questi sumus, Profitemur, Deo teste invocato, & beatis angelis, ac universo genere humano conscio palam declaramus, nos concordi omnium sententia ex animo statuere veræ huic religioni ad extremum usque spiritum constanter adhærere, eamque pro virili propugnare, quæque in rebus ad cultum divinum pertinentibus jam novata sunt, unâ cum corruptelis ecclesiastici regiminis, & ecclesiasticorum in civilibus potestate & magistratu, nulla ratione approbare, donec liberis Synodorum & Comitiorum regni judicis examinata & probata fuerint, omnique licito conatu & molimine, ut pristina religionis nostræ puritas, & libertas quæ ante supradictas innovationes lege constituta, & publica professione recepta fuerat, recuperetur, operam dare. Cumque diu multumque rationum momentis examinatis & perpenſis, exploratum nobis sit, novationes ante memoratas, de quibus supplices questi & protestati sumus, nulla verbi Divini auctoritate niti, supradictis confessionibus earumque doctrinæ repugnare, religionis apud Nos instauratorum sententiæ, & supra positis Comitiorum legibus adversari; ad papismum, & *Antichristi* tyrannidem postliminò restituendam, ad puriorem religionem subvertendam, ad omnium libertatem & fortunas, ad regni leges everendas manifestò gradum facere, Declaramus universi supradictis confessionibus non minus daminari innovationes omnes ante memoratas, & mala in Ecclesiam introducta, quàm si singula diserrè in iisdem expressa fuissent, nosque pariter ab iis abhorre obstringi, atque à cæteris papismi capitibus ibidem egeratis; Quamobrem conscientia officii Nostri erga Deum, Regem, & patriam permoti, nullo ad hoc inducti rerum terrestrium illicio, quantum humana fert infirmitas, Deo propterea ad
uberiorem

Confessio Fidei

uberiorem gratiam assequendam precibus interpellato, sanctè pollicemur, & verendum Domini Dei nostri nomen juramus, nos ad extremum vitæ halitum in purioris hujusce religionis professione & obedientia constanter perseveraturos, pro ejus defensione staturos, omnemque corruptelam, omnesque errores illi adversantes, unumquemque pro muneris sui conditione totis viribus fortiter oppugnaturus. Eadem quoque animi sinceritate Deum hominesque testamur, tantum abesse nos ab omni consilio aut voluntate quippiam adversus Dei gloriam, Regiæve Majestatis amplitudinem & auctoritatem moliendi, ut è contra polliceamur, & sanctè juremus, omnibus viribus, quovis etiam bonorum & vitæ discrimine, augustissimi Regis nostri incolumitatem & auctoritatem, in religionis puritate, & patriæ nostræ libertate, ac legibus asserendis & conservandis nos propugnaturus: Atque in hac causa religionis, & supradictæ auctoritatis Regiæ defendendæ, mutuum auxilium adversus quoscunque adversarios communicatis viribus, consiliis, ac opibus invicem allaturus: Ita ut quicquid in hac causa adversus ullum nostrum designabitur, id perinde habeamus, ac si in universos & singulos designatum foret. Denique, in beati hujus foederis societate, Nos eâ fide & constantia perstituros, ut nemo omnium ullis artibus, ullis illecebris, aut terroribus rectè vel obliquè ab ea se divelli patiatur, aut communia consilia in tam honesta causa prosequenda ullis objectis impedimentis remoretur, sed è contra, ad eam quisque promovendam omni honesto studio incumbat: quod si quo consilio, sive coram, sive per literas, ad societatis hujus defectionem quispiam nostrum sollicitabitur, illud si fieri potest in ipso ortu extincturos, ne ad alios pertingat; aut si res postulet, ad publicam deliberationem statim relaturus, ut maturè obviam eatur. Neque est quod nos perduellionis, conjurationis, aut alia id genus probra & convicia deterreant, quibus nos infamare adversariorum improbitas & veritas conabitur;

cum

Ecclesiæ Scoticanæ.

cum ad hæc consilia iustissimis causis descenderimus, & firmissimis nixi rationibus; serio præsertim studio purioris cultus Divini, Maiestatis Regiæ, & tranquillitatis publicæ conservandæ impulsî, ut felicitate publica, & ipsi & posterî fruiamur. Cumque sperare non liceat consilia nostra & conatus secundaturum Deum, si ad professionem & fœderis consignationem ea non accedat vitæ probitas & integritas, quæ Christianos deceat, fœderis cum Deo instaurati reos, sanctè, cum nostro ipsorum, tum familiarium & clientium nomine, pollicemur, qua publicè in propria quemque familia, qua privatim in sua persona singulos, omni studio advigilatos, ut intra Christianæ libertatis limites quisque se contineat, aliisque pietatis, temperantiæ, & iustitiæ, omniumque officiorum erga Deum hominemque exemplo præluceat. Denique, ut conjunctionis hujus vinculum religiose conservetur, Deum immortalem, cordium inspectorem sinceritatis & bonæ fidei testem nobis appellamus. Ita Domino nostro IESU CHRISTO acceptæ sint rationes nostræ in tremendo iudicio; Quod si huic fœderi non steterimus, iram Dei sempiternam in futura vita, atque in hoc sæculo honoris omnis & dignitatis jacturam nobis imprecamur: Supplicissimis interim votis Deum obtestamur, ut ad hæc præstanda Spiritu suo sancto nos confirmet, studia & incæpta nostra felici exitu, atque omni benedictionum genere accumulare dignetur: Ut in patria hac nostra religio vigeat & iustitia, idque in Dei gloriam, Regis nostri honorem, publicamque omnium pacem & solatium. In quorum omnium fidem appositis chirographis ista consignavimus, &c.

* *
*